

РЕШЕНИЕ

№ 291

гр. София, 18.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-3, в закрито заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Райна Стефанова

Членове: Милена Богданова
Даяна К. Топалова

като разгледа докладваното от Милена Богданова Въззивно гражданско дело № 20221100513691 по описа за 2022 година

намира следното:

Производството е по реда на чл.435 – 438 от Глава XXXIX ГПК. Образувано е по частна жалба на ЗАД „А.“ АД ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр.София, район Средец, ул.***** чрез юк Р.Л. против Постановление от 17.02.2020г. по ИД №20198460400612 на ЧСИ О.М. с район на действие – Софийски градски, с което съдебният изпълнител е отказал да намали приетите в изпълнителното производство разноси до сумата от 200лв. с ДДС. Наведен е довод, че адвокатско възнаграждение на пълномощника на вискателя е прекомерно и следва да се намали до 200лв., както и пропорционалната такса по т.26 от ТТЗЧСИ да бъде съответно намалена при отчитане на законово определените размери.

В частната жалба са направени оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното постановление. Частният жалбоподател твърди, че исканият адвокатски хонорар е прекомерен и не съответства на правната и фактическа сложност на делото. Извършените действия не били необичайни и не налагали определянето на такова възнаграждение.

Иска се намаляване размера на адвокатския хонорар до минимално дължимия според чл.10 т.1 от Наредба №1/2004г. за мин.размери на адв.възнаграждения, като бъде редуциран до сума в размер на 200лв., тъй като изцяло задължението на ЗАД „А.“ АД е било изплатено.

Съответно счита, че определената по т.26 от Тарифа към ЗЧСИ пропорционална такса е прекомерна.

В законов срок ответникът по жалбата „Р.П.Б.“ ЕООД ЕИК ***** изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдебният изпълнител е изложил мотиви съгласно чл.436, ал.3 относно неоснователност на изложените в жалбата твърдения.

Частната жалба е допустима, тъй като същата е подадена в срок, против подлежащ на обжалване акт и от лице, имащо правен интерес от обжалване.

Изпълнително дело №20198460400612 на ЧСИ О.М. е образувано по искане на взыскателя „Р.П.Б.“ ЕООД против ЗАД „А.“ АД въз основа на издаден изпълнителен лист от 09.12.2019г. по т.д.№4571/2019г. по описа на Софийски апелативен съд, по силата на който ЗАД „А.“ АД е осъдено да заплати на „Р.П.Б.“ ЕООД сумата от 166 081евро, представляваща застрахователно обезщетение за настъпило застрахователно събитие на 06.08.2015г. кражба на лек автомобил, по имуществена застраховка Каско, ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на ска 19.07.2018г. до окончателното изплащане на сумата, както и на основание чл.86 ал.1 от ЗЗД сума в размер на 43 008,64евро мораторна лихва за забава върху главницата за периода от 20.11.2015г. до 08.06.2018г.

Към молбата е приложен договор за правна защита и съдействие, по силата на който взыскателят е упълномощил адв.Я.Д.Д. от САК да го представлява във връзка с образуване и водене на изпълнително производство и процесуално представителство. Договореното възнаграждение е в размер на 9000лв. и е заплатено авансово и в цялост, като договорът 10.12.2019г. служи като разписка за получената от адвоката сума.

С молбата си взыскателят е поискал съдебният изпълнител, в случай, че длъжникът не изплати дължимите суми, да предприеме конкретни изпълнителни действия към принудително събиране на вземането. Възложил е извършване на всички действия, посочени в чл.18 от ЗЧСИ.

Установява се, че на 11.12.2019г. е била връчена на длъжника Покана за доброволно изпълнение по изп.д.№ 20198460400612, в която е посочено, че е осъден да заплати освен сумите по изпълнителния лист и разноси по изп.дело в размер на 9000лв. за адвокатско възнаграждение за образуване и процесуално представителство на изп.дело, суми по ТТРЗЧСИ в размер на 24лв. с ДДС по т.1, 24лв. с ДДС по т.5, 18,00лв. с ДДС по т.9, сумата от 16лв. по т.31,б.б и сумата от 14 999,06лв. с ДДС по т.26 ТТР ЗЧСИ. Посочено е, че общият размер на дължимите суми е 479 041,89лв.

Със запорно съобщение от 11.12.2019г. ЧСИ М. е наложил запор върху всички банкови сметки на длъжника.

С Определение №734 от 16.12.2019г. по т.д.№2949/2019г. по описа на ВКС е било спряно изпълнение на решението на САС и на същата дата е спряно производството по изпълнителното дело на осн.чл.432 ал.1 т.4 от ГПК. С определение на ВКС от 06.11.2020г. решението на САС не е било допуснато до касация. На 11.11.2020г. изпълнителното производство било възобновено.

Дължимата сума по изп.дело е била събрана на 22.12.2020г. принудително чрез наложения запор върху паричните вземания на длъжника.

От приложеното по изп.дело нареждане от 17.12.2019г. до Централна Кооперативна банка АД се установява, че ЧСИ М. е наредил на Банката да не превежда сумата от 479 041,89лв. по изп.дело №20198460400612, като изрична е указал, че с нареждането не се вдига наложения запор.

С молба от 11.11.2020г. взыскателят е поискал съдебният изпълнител да направи искане до ВКС за освобождаване на внесената от длъжника гаранция по реда на чл.282 ГПК въз основа на която е било спряно изп.дело, респ. да бъде наложен запор върху банковите сметки. Установява се, че внесената сума като гаранция е в размер на 408 943,79лв., която ЧСИ М. е поискал ВКС да му я преведе по посочена специална банкова сметка.

С молба от 14.12.2020г. „Р.П.Б.“ ЕООД е оттеглило искането си за освобождаване на внесената от длъжника парична гаранция и е поискало налагане на запор върху банкови сметки.

С писмо от 18.12.2020г. ЧСИ М. е уведомил ВКС да не превежда по изп.дело внесената от длъжника като обезпечение сума.

Със запорно съобщение от 22.12.2020г. до ЦКБ АД ЧСИ М. е наредил вдигане незабавно на наложените от него запори върху всички банкови касети и вземания на длъжника. С писмо от 23.12.2020г. до ЧСИ М. ЦКБ АД е уведомило съдебния изпълнител,

че е направен превод на цялата дължима сума от заповестното съобщение в размер на 510 309,78лв. с платежно нареждане реф.№79000П-АМ-1202/22.12.2020г. по посочена от него сметка.

С Възражение до съдебния изпълнител ЗАД „А.“ АД е изложило съображения за прекомерност на адвокатския хонорар и на присъдената пропорционална такса по т.26 от Тарифата към ЗЧСИ, като е поискало от съдебния изпълнител да измени постановлението си за разноските в тази му част, като намали адвокатския хонорар до размер от 200 лева и съответно да бъде коригирана и пропорционалната такса.

С обжалваното Постановление от 17.12.2020г. съдебният изпълнител е намалил адвокатския хонорар от 9000лв. на 5 514,61лв. като е оставил без уважение искането за присъждане на възнаграждение само за образуване на изп.дело.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното.

Задължението на длъжника да понесе разноските по изпълнението е изрично уредено в общата част на ГПК. В този смисъл произнасянето на съдебния изпълнител за разноските, които са дължими на вискателя в изпълнителния процес, не осъществява изпълнително действие, а е проявление на общия принцип за реализиране на отговорността за разноски, т.е., за неоснователно причинени имуществени вреди.

Съгласно нормата на чл.79 ал.1 от ГПК разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен в случаите, когато 1/ делото се прекрати съгласно чл.433, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство, или 2/ изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или бъдат отменени от съда. Настоящият случай не попада в приложното поле на лимитативно изброените изключения, поради което длъжникът следва да понесе отговорността за разноските в изпълнителното производство.

Дължимите разноски за адвокатско възнаграждение следва да бъдат определени на базата на конкретните изпълнителни действия, които съдебният изпълнител прецени, че са били извършени, както и с оглед фактическата и правна сложност на изпълнителното дело. Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.1 т.1 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /изм. и доп. ДВ бр.7 от 22.01.2019г./, размерът на възнаграждението за образуване на изпълнително дело е 200 лв., а съгласно т.2 за процесуално представителство, защита и съдействие на страните по изпълнително дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания - 1/2 от съответните възнаграждения, посочени в чл.7 ал.2.

В процесния случай се установява, че освен подаването на молба за образуване на изпълнително дело от процесуалният представител на вискателя, с която са възложени извършване на изпълнителни действия по чл.18 от ЗЧСИ, не са извършвани други изпълнителни действия, а изпълнителното дело за събиране на парично вземане не се отличава с фактическа и правна сложност.

Настоящият съдебен състав намира, че длъжникът не дължи разноските за адвокатско възнаграждение по т.2 на чл.10. Установява се, че е наложен заповест върху банкова сметка на длъжника от съдебния изпълнител с изпращането на поканата за доброволно изпълнение. Но това е станало в срока за доброволно изпълнение и по този начин длъжникът е бил лишен от възможността доброволно да удовлетвори кредитора в предоставения му законов срок.

Посочването на начин на изпълнение в молбата за образуване на изпълнителното дело от вискателя представлява задължителен реквизит на същата – чл. 426, ал. 2 от ГПК, като непосочването на начин на изпълнението представлява нередовност на молбата и е основание за прилагане на последиците по чл. 129 от ГПК. Следователно за посочването на изпълнителен способ в молбата за образуване на изпълнително дело, респективно в допълнителна молба, с която е поискан идентичен изпълнителен способ не се дължи отделно адвокатско възнаграждение от това, дължимо за образуването на изпълнителното дело, ако след изтичане на срока за доброволно изпълнение не е било необходимо да се извършват действия по принудително събиране на дълга.

Действително, вискателят при сключване на договора за правна защита и съдействие не би могъл да знае кога и чрез какъв способ /принудителен или чрез доброволно плащане/ ще бъде удовлетворено вземането, както и дали това ще стане преди или след изтичане на срока за доброволно изпълнение. Уговарянето в този момент на хонорар и за водене на делото с цел удовлетворяване на паричното вземане е на риск на възложителя. Този извод се подкрепя от факта, че не съществува пречка да се уговаря възнаграждение за адвокатска защита и съдействие само за образуване на изпълнително дело и в случай, че не се погаси дългът в срока за доброволно изпълнение, да се уговори допълнително възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие с цел удовлетворяване на паричните вземания.

Жалбата се явява основателна и дължимото от длъжника адвокатско възнаграждение възлиза на сумата от 240лв. с ДДС, до който размер ще следва да бъде намалено.

По второто възражение в жалбата, касаещо пропорционалната такса на ЧСИ М..

Заплатеното от вискателя адвокатско възнаграждение за защитата в изпълнителното производство, представлява направени от него разноски по изпълнението, които са за сметка на длъжника съгласно чл.79 ал.1 от ГПК, поради което те се събират наред и заедно със сумите по изпълнителния лист чрез съответното изпълнително действие. Поради това, направените от вискателя разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в изпълнителното производство, се включват, както в понятието „материален интерес” по смисъла на чл. 83, ал. 1 от ЗЧСИ, така и в понятието „събрана сума” по смисъла на т.26 от ТТРЗЧСИ (която е събрана чрез извършването на съответното изпълнително действие – чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗЧСИ). С оглед това тези разноски за адвокатско възнаграждение следва да се включват в базата при изчисляването на пропорционалната такса по т.26 от ТТРЗЧСИ (за разлика от авансово заплатените от вискателя такси по изпълнението, които не се включват в тази база, тъй като обратното на практика би означавало начисляването на такси върху такси, което е недопустимо) в този смисъл е решение № 278 от 25.06.2012 година по гр.дело № 414/2012 година на ВКС, IV ГО. Пропорционална такса по т. 26 от ТТР към ЗЧСИ, която е начислена от ЧСИ М. в размер на 14 999.06лв. с ДДС следва да бъде редуцирана до размер на 12 324,02лв., изчислена на база главница, лихви по изп.дело и адвокатско възнаграждение на вискателя, с прибавяне на дължимото ДДС сумата възлиза на 14 788,82лв.

По изложените съображения жалбата на ЗАД „А.“ АД, срещу Постановление за разноски от 17.02.2020г. по ИД №20198460400612 на ЧСИ О.М. с район на действие – Софийски градски, с което съдебният изпълнител е отказал да намали до сумата от 200лв.без ДДС, приетите в изпълнителното производство разноски за адвокатско възнаграждение е основателна, респ. и в частта за намаляване размера на пропорционалната такса по т.26 от ТТРЗЧСИ.

Искането за присъждане на сторените от жалбоподателя съдебно-деловодни разноски в настоящото производство е неоснователно, независимо, че жалбата е уважена. Отговорността за разноски се понася от страната, срещу която е постановено решението, спрямо която тя е санкция за неоснователно предизвикан спор. В случая производството е по повод жалба срещу действия на съдебен изпълнител като вискателят /ответникът по жалбата/ не е дал повод за съдебното производство със свое поведение или действие. В този случай вискателят не може да носи отговорност за разноските по обжалване на незаконосъобразното действие на съдебния изпълнител. Отговорността на съдебния изпълнител за вреди се реализира по друг ред, регламентиран в нормата на чл. 441 от ГПК.

Мотивиран от изложеното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Постановление за приети по делото разноси от 17.12.2020г. по ИД №20198460400612 на ЧСИ О.М. с район на действие – Софийски градски съд, с което по реда на чл.78, ал.5 от ГПК е определен размер на разноските на вискателите за адвокатско възнаграждение над сумата от 240 лева с ДДС, като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

НАМАЛЯВА на основание чл.78 ал.5 ГПК сумата от 5 314,61лв. до 240лв. с ДДС размера на разноските за адвокатско възнаграждение на вискателя „Р.П.Б.“ ЕООД, дължими в производството по изпълнително дело №20198460400612 на ЧСИ О.М. с район на действие – Софийски градски съд в тежест на длъжника по изпълнението ЗАД „А.“ АД.

НАМАЛЯВА приетата по изпълнително дело №20198460400612 на ЧСИ О.М. с район на действие – Софийски градски съд такса по чл.26 от ТТР по ЗЧСИ от 14999,06 лв. на **14 788,82лв.** с ДДС.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.437, ал.4 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____